POKROK ZÁPADU

PUBLISHED WEEKLY.

Published by Pokrok Publishing Co., 509-11 So. 12th St.—Tel. 1008.

Subscription by mail, - $1.00 per year.

Vychází každou středu.

Vydává: Vydavatelská Spol. Pokroku.

509-511 Jižní 12. ul. — Telefon 2913.

Předplatné

V místě s dodávkou do domu	$1.50
V místě, s dodávkou poštovní	$1.00
Poštou pro Spojené Státy a Kanadu	$1.00
Čech	$1.50

Ohlášky.

Drobné a různé ohlášky uveřejňujem pouze tu, když peníze k objednávce přiloženy jsou. Za drobné ohlášky obyčejné velikosti, nepřesahující palec, čítáme 75 centů za tříkrát. Za různá ohlášení, blahopřání, smrtí a jiná, čítáme $1.00 za tři palce za každé uveřejnění. Nechť si tedy proto přiloží objednávce tolik peněz, jak velkou ohlášku míti si přeje. Ceny ohlášek na delší dobu oznámí se ochotně na požádání.

Zásilky peněz

jsou nejbezpečnější, když se koupí na poště neb expressu "Money Order" a tyto nám se zašle. Též v registrovaném dopise, aneb poštovskou bankovní jest zásilka jistá. Kdo chce platiti "checkem" na bank, nechť zašle o 25 centů více, proto že toljk musíme platiti banku za kolekci, aneb ať koupí směnku (draft) na Omahu, Chicago neb New York. Na místě drobných peněz přijmeme též i 1- a 2centové kolky. Všechny zásilky nechť jsou zasílány pod jednoduchou adresou pouze takto:

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Omaha, Neb., 14. května 1902.

Upozornění p. předplatitelům!

Již delší dobu oznamujeme, že nemáme více kalendářů "Národ" a "Rodina", avšak jako "na vzdory" každodenně několik předplatitelů našich právě tyto kalendáře, jimiž jim nemůžeme již posloužiti, žádají si za premie. Některým přátelům našim zaslali jsme již kalendáře jiné, jež máme dosud v zásobě, buď "Občanský", buď "Vlast", aneb "Velký Slovanský." Zároveň jest nám oznámiti, že i "Vilímkův Humoristický" kalendář nemáme a proto žádáme všechny ty čtenáře naše, již dosud kalendář ten neobdrželi, aby nám laskavě sdělili, jaký z oněch tří kalendářů—"Občanský", "Vlast", "Velký Slovanský," — si přejí, aneb máme-li jim obnos 20 centů připočísti k předplatnému, aneb snad peníze jim vrátiti. Při tom podotýkáme, že pp. předplatitelům dáváme letos (loni jsme nedávali) premie, avšak *za doplatek 10 centů na kalendář z Čech a 30 ctů. na kalendář "Amerikán."* Krajané by měli uvážiti, že při předplatném $1.00 nelze nám poskytovati premií *úplně zdarma.*

Konečně jest nám sděliti ct. čtenářům našim a krajanům vůbec že "Pokrok Západu," třebas se nalézal v jedné budově s "Národní Tiskárnou," jest závodem úplně samostatným, od "Národní Tiskárny" podstatně se lišícím. "Pokrok Západu Publ. Co." vydává pouze časopis "Pokrok Západu," vykoupený od "National Printing Co." 1. srpna 1900, kdežto "Národní Tiskárna" vydává "Hospodář" a "Květy Americké." Žádáme tudíž ct. krajany, aby při zasýlání předplatného měli rozdíl tento vždy na zřeteli a zasýlali to, co "Pokroku Západu" patří, *pod adresou "Pokrok Západu"*, co pak se týče "Hospodáře" neb "Květů Amerických", *pod adresou "Národní Tiskárna."* Tím ušetří nám, "Národní Tiskárně" a i samým sobě mnohou nesnáz a mnohé nedorozumnění. S úctou

Vyd. "Pokroku Západu."

PRAVDA, BYŤ I NA ČAS ZDRCENA, SE vždycky povznese, jen že někdy k tomu potřebuje berlí poctivého časopisu.

"HISTORIK" EDGER STANTON MACLAY prý plakal, když uslyšel o smrti admirála Sampsona. To musel být pohled pro bohy! Vždyť Maclay svým "historickým" dílem právě nejvíce ztrpčil poslední okamžiky života Sampsonova.

KANSASŠTÍ DEMOKRATÉ CHTĚJÍ PŘEDSTOUPITI s Davidem Overmeyerem jako se svým kandidátem presidentství před demokratickou národní konvenci. Proč by si nedopřáli tu radost? Kansas tak dobře jako jiný stát může dodat toho obětního beránka, který půjde v roce 1904 na porážku.

JSOU BESTIE, KTERÉ DOVEDOU BÝT šlechetny a vděčny a jsou někteří lidé, kteří stojí daleko pod těmito bestiemi. Často takový duševní TUPÝ mrzák zapomene, že mu někdo pomáhal zaopatřovati chleba, z kterého nyní žije. A v bídné své TUPÉ zlomyslnosti se snaží hanobit někoho pro chybu, kterou učinilo před ním tisíce jiných lidí. Jak vysoko jest taková bestie povznešena, nad takového TUPÉHO lidského tvora!

TETU HETTY GREENOVOU, KTERÁŽ je pověstná svými miliony a svým lakomstvím, zná snad každý čtenář a dosud se o ní mysielo, že je náramně vypálená ženuška. Ale tuhle překvapila celý svět tím, že si vyzvedla v New Yorku povolení k nošení zbraně, poněvadž prý často cestuje s velikými sumami peněz a s mnoha cennými papíry. Nyní všichni vykoukaní zloději si na tetu budou dávat dobrý pozor a kdyby nosila sebou třeba celý arsenál, tu jednou jí některý dlouhoprsťák pořádně odlehčí, vzdor jejímu revolveru, který v ruce tety vzbuzuje pramalý respekt.

DEMOKRATICKÉ NOVINY A DEMOkratičtí politikáři chtějí ze situace na Filipinách vytloukati kapitál a tvrdí, že američtí generálové se řídí příkladem řezníka Weylera na Kubě. Do jisté míry ano, neboť byly na Filipinách zřízeny tábory zajatců, avšak mezi těmito a Weylerovými je veliký rozdíl. Ve Weylerových táborech lidé trpěli hlad a byli vystaveni tam všem útiskům, v amerických táborech si domorodci libují a nechtí je ani opustiti. Smrt řádila ve Weylerových táborech, zdraví a spokojenost vládne v amerických táborech. Naši demokratičtí přátelé rozdíl ten vidí, ale proto, že se jim nehodí do krámu, o něm mlčí.

LOSOS Z ALJAŠKY MÁ VĚTŠÍ CENU pro Spojené Státy nežli všechno zlato, které se v této zemi sněhu a ledu nalezá. Toto bohatství zlata bude jednou vyčerpáno, avšak bohatství lososů tam nevyhyne, pak-li naše vláda věnuje jich chovu a ochraně jen trochu pozornosti. Aby čtenářové P. Z. mohli posouditi, jak velice důležitou rybou jest losos na Aljašce, tu připomínáme, že nalezá se tam již 60 nakládáren, v nichž v celku naloženo bylo v loni 4,800,000 liber lososů do plechových krabic. Tyto krabice pakovány jsou do beden, dva tucty do každé a posýlány do Spojených Států v celých lodních nákladech.

Z POSLEDNÍ ZPRÁVY OCELÁŘSKÉHO trustu jest zajímavo sledovati, jaký podíl dostalo dělnictvo v tomto trustu za vykonanou svoji práci. Tento trust zaměstnává v závodech svých 160,000 osob. Prodejná cena všech výrobků zhotovených v roce 1901 obnášela $450,000,000, čistý užitek trustu z této prodejní ceny obnášel $111,000,000, což činí $694 užitku na každou osobu u trustu zaměstnanou. Za suroviny a jiný material bylo vyplaceno $225,000,000. Trust vyplatil svým zaměstnancům každému průměrně $712 roční mzdy, čili $114,000,000 dohromady. Mzdy dělnictva přesahovaly tedy čistý užitek kapitalistů trustem vládnoucích a do tohoto trustu své jmění vloživších. Není to dosud spravedlivé rozdělení mezi kapitálem a prací, avšak vzdor tomu lze z této zprávy seznati, že práci čím dále tím více se dostává spravedlivějšího podílu na jmění, které tvoří svým potem a svými mozoly.

DEN 20. MÁJE R. 1902 BUDE dnem zrození nové republiky. Tato nová republika nevybojovala si svoji samostatnost, ale obdržela ji pod mocnou ochranou strýce Sama. Republika Kubánská bude prvou republikou, jež vstoupí v řadu samostatných národů světa přátelským představením Spojených Států. Znovuzrozená tato republika jest sice do jisté míry vázána Plattovým dodatkem, však vzdor tomu má dosti volné ruce ku svému vývinu, neboť má právo zvoliti si svého vlastního presidenta, může posýlati své vyslance a konsuly do cizích států k uzavírání obchodních a diplomatických styků a ve skutečnosti bude kubánská republika více neodvislým státem nežli Bulharsko. Na Kubánskou republiku budou upřeny nyní zraky celého světa a to proto, že se tam bude luštit otázka, zdali ochrana strýce Sama dovede zajistit mír a klidný vývoj latinskoamerické republice. Jiné latinské republiky, v střední a jižní Americe jsou republikami pouze dle jména. Ve skutečnosti jest tam chaos, který tyto republiky a jich lid ubíjí.

SVĚTE, DIV SE! SPANILOMYSLNÁ sousedka naše "Osvěta" zmohla se po dlouhé době opět na "původní" redakční povšimku! Snad by byla i tato skvostná perla nevšedního důvtipu red. "Osvěty" ušla pozornosti naší, kdyby se náhodou povšimka ta nebyla týkala "Pokroku Západu". Nepochybně nás chtěl vážený red. "Osvěty" tímto "rýpnutím" vyburcovati z netečnosti, s jakou chovali jsme se oproti všelikým radostným i trapným okamžikům, jakých zažíti bylo "Osvětě" i řiditeli její. Je-li tomu tak, pak jsme "Osvětě" povděčni za toto probuzení. Bylo opravdu s naší strany nešetrně jednáno, když ve sporu řiditele "Osvěty" a dělníků jeho mlčeli jsme jako ryby. Není to šlechetné a "Osvěta" má úplně dobře, když o dopisovateli "Pokroku Západu", jenž se zle provinil, přinesla až dosavad PLNÝCH PĚT SLOUPCŮ ušlechťující a umravňující četby, již s nevšední bystrozrakostí (to se musí "Osvětě" nechat) dovedla vyšťárati ve dvou listech chicagských. V té věci jest "Osvěta" pravý champion! Ano, "Osvěta" učinila dobře, že netečnému sousedu svému "Pok. Záp." připomněla, že nedobře učinil, když v netečnosti své nevšiml si ani takového dalekosáhlého objevu redaktora "Osvěty", že vyděračný masový trust stal se pravým dobrodincem lidstva, sníživ úžasně procento "souchotin". Dobře učinila "Osvěta", upozornivši nás, že jest povinností naší použiti každé příležitosti k poškození jiných. Slibujeme polepšení a vynasnažíme se, abychom šlechetné sousedce naší "Osvětě" příště se zachovali.

DLE ZPRÁV NAŠICH KONSULŮ, DOvedou si francouzské ženy oslazovat živobytí, neboť vyrábí se ve Francii průměrně 143,299,000 liber "kend" ročně a z tohoto ohromného množství cukrovinek, pouze 10 procent jest vyváženo do ciziny a 90 procent se sní ve Francii. Za tyto kendy strženo jedině v měsících prosinci r. 1901 a v lednu 1902, $19,300,000. Anglie vyrábí ročně 160 milionů liber kend, většinu z nich však vyváží, Německo vyrábí 130 mil. liber a také většina této výroby vyvážena jest do ciziny. Ve Francii největší továrny na cukrovinky jsou v Paříži, Bordeaux a Lyonsu. Avšak vzdor této ohromné výrobě "kend" v Evropě Amerika přetrumfla všechny jmenované země, neboť její výroba kend jest ještě daleko větší. Největší továrny na cukrovinky jsou v New Yorku a za tímto hned následuje Chicago. V tomto městě k výrobě cukrovinek spotřebuje se více nežli 100,000 sudů cukru ročně a z těch se vyrábí asi 75 milionů liber "kend", jichž prodejní cena obnáší $15,000,000. Výroba cukrovinek v naší zemi za posledních 10 roků velice se rozmnožila. Dle censusu z r. 1880 vyrobeno u nás cukrovinek v tomto roce za $25,637,033, avšak v r. 1890 již vstoupila cena této výroby na $55,997,101, v r. 1900 dosáhla již obrovské sumy $150,000,000! Největší část těchto kend se sní doma u nás, neboť za celý náš vývoz "kend" strženo za 9 měsíců, končících březnem r. 1902 pouze $357,000. Spojené Státy, které prodraly se v hospodářství i v mnohém odboru průmyslu do předu, vyrábí více kend nežli Francie, Německo a Anglie dohromady a proto také není na světě nikde tolik zubních lékařů jako u nás.

ŽE LIDSKÝ ŽIVOT V PŘÍTOMNÉ NAŠÍ době jest velice laciným, toho důkazy podává nám každý den, který míjí do moře věčnosti. Skoro každý den stane se nějaká vražda pro nějakou malichernou příčinu a také každo denně některý vrah zahyne svou vlastní rukou, obávaje se smrti z rukou spravedlnosti. Avšak v těchto vraždách, které se udály v naší době, málo která byla tak brutální jako zavraždění spisovatele Pavla Leicestera Forda svým bratrem Malcolmem v New Yorku. K této vraždě zavdaly příčinu nešťastné peníze. Otec obou bratří, milionář, vydědil Malcolma, poněvadž nechtěl se podříditi jeho vůli a celé jmění připadlo Pavlovi, který se věnoval literatuře a získal si vysoce čestného uznání jako spisovatel. Malcolm musel ale vzdor tomu míti jisté velké důchody, neboť po léta pohyboval se v nejpřednějších klubech a žil u velikém přepychu. Konečně však se tyto důchody vyčerpaly a Malcolm utíkal se k svému bratru o finanční pomoc. Pavel s ochotou mu pomáhal, pak ale rozmrzen těmito stálými požadavky svého bratra, odepřel mu další finanční pomoc a zaplatil to svým životem. Malcolm střelil ze vzteku ubohého hrbatého mrzáka, jakým byl Pavel a aby se vyhnul trestu spravedlnosti, ukončil druhou ranou z revolveru život svůj. Touto tragickou bratrovraždou znovu se osvědčuje přísloví, že "peníze jsou kořenem všeho zla" a že ty nejnižší, nejsurovější vraždy se stávají k vůli penězům. Peníze jsou mocnější nežli nejužší příbuzenské svazky, jak vidíme na bratřích Fordových.

Vzdor uhelných baronů.

Pakli veliká dělnická armáda, která pracuje v dolech, dobývajíc živičnaté uhlí, se rozhodne ve středu, že všeobecnou stávkou se bude domáhati svých práv, tu může to míti dalekosáhlé účinky. Zastavení práce 180,000 lidem bude jeviti ve všech směrech nepříznivý vliv v nynějších obchodních našich poměrech. Uzavření uhelných dolů povede ku zvýšení cen živičnatého uhlí a výroba v továrnách, kde tohoto uhlí se užívá jako topiva, bude tím zdražena a lid, výrobky tyto potřebující, bude nucen zdražení to hraditi z vlastních kapes.

To jsou nepřímé, nemilé důsledky této stávky, přímé jsou ještě horší. Bude-li stávka tvrdošíjností uhelných baronů prodloužena, pak oněch 180,000 uhlokopů a jich ženy i děti, na nich závisící, budou vystaveny utrpení a strádání, neboť organisace uhlokopů, vzdor svým značným prostředkům, které má přítomně v pokladně, nebude moci poskytnouti tolik podpory stávkářům a jich rodinám, kolik ve skutečnosti k uhájení svého života budou potřebovati.

Požadavky uhlokopů dle nestranného uznání jsou spravedlivé, oni žádají zvýšení své mzdy, kratší pracovní hodiny a vážení uhlí, kde to možno, k docílení správné odměny za dobyté množství. Avšak uhelní baroni hrdopyšně zamítli každý z těchto požadavků, aniž by udali příčiny, proč tak učinili. Času měli k tomu dosti, aby vysvětlili své stanovisko veřejnosti, neboť uhlokopové přednesli jim své požadavky již před měsícem a trpělivě vyčkávali odpověď od uhelných baronů.

Senátor Hanna a druzí členové smiřovacího výboru národní občanské federace se poctivě přičinili, aby bylo dohodnutí mezi uhlokopy a uhelnými barony docíleno, avšak marně, neboť vzdor tomu, že uhlokopové byli ochotni podvoliti se rozsudku rozhodčího výboru, uhelní baroni ani k tomu nechtěli svoliti a to jest důkazem, že nechtí ani v nejmenším povoliti svému dělnictvu bez boje.

Majetníky uhelných dolů jsou po většině uhelné dráhy a ty tvoří trust, který utvořen byl již před mnoha léty. Stávka ta sníží ceny jich akcií, avšak ani to nezdá se účinkovati na zatvrdlá jich srdce. Tyto korporace se patrně domnívají, že nejsou povinny skládati účty ze svých činů nikomu jinému než sobě samým, jinak by veřejnosti sdělily příčiny, které je vedly k zamítnutí požadavků uhlokopů. Mají-li skutečně nějaké vážné příčiny ku svému příkrému jednání, pak měly by se s nimi vytasiti, aby veřejnost mohla nad nimi pronésti svůj úsudek.

Korporace a trusty se nesmí více domnívati, že jednání jich sledováno bude mlčky, jako bylo až do nedávna. Trust jatkářů, který nalézá se nyní pod drobnohledem soudního vyšetřování, měl by uhelné barony poučiti o jiném. — Vypukne-li tato všeobecná stávka uhlokopů, bude se veřejnost domáhati toho, aby tito uhelní baroni byli taktéž dáni pod nůž zákona a byli potrestáni za svou hrdopyšnost.

Ředitelé uhelných dráh a kapitalisté, stojící za nimi, svým odmítavým chováním přivolávají blesk, který může zničit a rozdrtit dosavadní jich zločinné sdružení.

Německu sklaplo.

Holandsko, které s úzkostlivostí sledovalo průběh nemoci královny Viléminy, nyní si opět poněkud oddechlo, když nebezpečná její nemoc vzala na se příznivý obrat.

A s Holandskem sympatisuje celičký svět, neboť královna Viléminа náleží k oněm vládcům, již nejsou kletbou zemi a lidu a právě proto holandský národ na mladé královně své lpí s celou duší. — Kdyby smrt byla ukončila mladý její život, byl by ní vyhynul slavný rod Oranienský, jehož jméno jest nerozlučně spojeno se vznešenou myšlénkou lidské svobody.

Avšak i z jiných příčin předčasná smrt její mohla míti osudné následky, neboť po ní mohly povstati komplikace, týkající se následnictví holandského trůnu, jež by byly bezpochyby vedly ke krvavému rozřešení.

Dědicové holandského trůnu jsou dva němečtí její bratranci, pro něž Holanďané nemají ani nejmenší lásky a velmi málo respektu a proto jest pochybno, zdali by je byl národ dobrovolně přijal jako nástupce milované své královny.

Nafoukaný německý císař byl by nepochybně stál na dědičném právu německých princů a z toho beze vší pochybnosti byla by vznikla evropská válka. Německo pošilhávalo po úrodném Holandsku již po dlouhá léta. Bismark, tento muž železa a krve, kterýž bral se bezohledně za svými cíly a jenž nedbal na výběr prostředků, jen když mu k těmto cílům pomohly, navrhnul kdysi Napoleonu III., aby s ním učinil dohodnutí a o ty malé zemičky, rozprostírající se mezi Německem a Francií, se rozdělil.

Francie měla si podržeti Belgii a Německo Nizozemí, avšak Napoleon zavrhnul tento návrh Bismarkův, neboť byl by tím zrušil slib Francie, že bude chrániti celistvost Belgie, a tak starý německý lišák si musel nechat zajít chuť na úrodnou tu zem. Avšak Německo stále ještě, třeba ne tak veřejně, kuje plány, jak by se mohlo zmocniti Holandska a nedávno vydána tam byla kniha, v níž neznámý autor — diplomat se přimlouvá za přivtělení Holandska k Německu a spisovatel v díle tom zřejmě praví, že dříve či později Holandsko se stane částí Německa.

Avšak pozdravením královny tento starý zálusk Německa posunut jest opět do daleké budoucnosti a narodí-li se mladé královně dědic, pak Německo si bude muset nechat zajít chuť na vždy.

Tato mladá, dobrá královna neměla od té doby, co vstoupila na trůn, příliš mnoho štěstí. Její sen lásky se rozprchl krátce po sňatku, snad budoucnost jí nahradí, čím se na ní minulost prohřešila.

Předplácejte se na Pokrok Západu, pouze $1. ročně.

Smrt admirála Sampsona.

Když odvolán byl admirál Sampson tichým poslem smrti v to veliké věčné neznámo, tu okamžik ten pro něj nebyl utrpením, ale ulehčením. Veliká zodpovědnost, která složena byla na jeho bedra v španělsko-americké válce a události, jež byly dohrou k této válce, tak neblaze účinkovaly na admirála Sampsona, že mysl jeho počala se zachmuřovati a tím lze také částečně vysvětliti a omluviti některé činy, pro něž byl veřejností přísně kritisován a namnoze i odsuzován.

Kdyby bylo Sampsona nepotkalo ono neštěstí, tu spor mezi ním a Schleyem byl by býval sotva vyvolán a Sampsonovo jméno bylo by zůstalo bez této skvrny.

Sampson nemohl to zapomenouti a klnul za to osudu, že v onen den, kdy bojována byla slavná bitva námořní u Santiaga, byl od ní vzdálen mnoho mil. On čekal na tento okamžik, který mu měl přinésti vavřín slávy a zatím osud spiknul se proti němu a sotva loď jeho vzdálena byla z dohledu, tu španělské loďstvo vyrazilo a bylo zničeno a když se Sampson navrátil, byl již jen svědkem úplného vítězství Schleyova.

Bylo to trpké, přetrpké zklamání a to právě přimělo jej k tomu, že se nezachoval tak velkomyslně, jak bylo jeho povinností.

Americký národ byl by hleděl na něj s daleko větší úctou a byl by mu dalo mnoho větší kredit za docílené vítězství, kdyby se byl admirál Sampson zachoval kavalírštěji vůči kommodoru Schleyovi a kapitánu Clarkovi, kteří sami vítězství ono nad španělským loďstvem vybojovali.

Plány k tomuto slavnému vítězství a ke blokádě tak účinné vypracoval Sampson a tím zajistil zničení Cerverova loďstva a tento kredit mu bude dán v historii naší nové vlasti. "P. Z." jako časopis spravedlivý ke každému přísně své doby odsoudil nekavalírské jednání Sampsonovo vůči Schleyovi, avšak nad jeho hrobem umlká každá další kritika jeho činů.

Admirál Sampson po celý svůj život sloužil vlasti své poctivě, svědomitě, a ačkoli jeho jméno nebude v národní historii Spojených Státu postaveno vedle jmena Farragutova, Deweyho, Porterova a Decaturova, vzdor tomu bude vždycky zaujímati jedno z nejčestnějších míst.

Sopka se připravuje k výbuchu.

Evropa v přítomné době podobá se sopce, v jejíž nitru to bouří a připravuje se k výbuchu. Ze všech částí Evropy od úžiny gibraltarské až k Černému moři, od anglického kanálu až ke hranicím Sibiře dochází zprávy o neobyčejném vzrušení dělnických tříd, které se počínají domáhati svých práv a žádají, aby konečně jich oprávněné požadavky byly vyslyšeny.

Především dělnický lid domáhá se tam všeobecného hlasovacího práva, aby mohl také svým hlasem rozhodovati o vládě, pod níž žije, a druhý důležitý požadavek dělnického lidu jest kratší pracovní doba a lepší mzdy.

Všechno dělnictvo v Evropě žádá osmihodinovou nanejvýš devítihodinovou pracovní dobu a zároveň také mzdy, které by mu pojišťovaly aspoň slušné živobytí a nikoliv živoření. Dělnictvo v Evropě z veliké části pracovalo dosud pro nejbídnější uhájení své existence a sice do úmoru, od rána do večera. A to právě dohnalo dělnické davy k tomu, že počínají vystupovati se svými požadavky důrazně a bez ohledu na následky.

Ve Francii a v Německu, kde všeobecné volební právo jest zavedeno, tam dělnický lid se nedomáhá změny v konstituci, avšak ve Španělsku, v Belgii, v Italii, v Rakousku a v Rusku, tam dělnický lid sáhá již v zoufalosti své i ke zbraním, aby se domohl svých lidských práv.

Zvláště v Rusku, kde lidu vůbec jest odpíráno právo súčastniti se ve vládě, tam lid dělnický i rolnický probouzí se ze své dosavadní otupělosti a hlásí se o své právo co nejdůrazněji.

Tyto bouře, jimiž jsou ony země zmítány, jsou důkazem, že dělnický lid jest pevně odhodlán nepodkládati více svou šíji despotismu, jímž byl taková dlouhá léta ovládán. Dělnický Samson se probouzí a přichází k poznání své síly a pakli vlády v dotyčných zemích se neumoudří a nepovolí tomuto Samsonu, žádajícímu za své právo, pak může po celé Evropě vypuknouti revoluce, kteráž vzdor bodákům a dělům tyranův smete tyto s trůnů.

Dle všech okolností se však zdá, že tito tyranové tuší, co by je mohlo stihnouti a proto chtí utišiti bouřící se lid tím, že se chystají uděliti mu aspoň částečně jeho právo. I z Ruska, kde lid je dosud v té největší a nejhnusnější porobě, která jest skvrnou na dvacátém století, přiletěla zpráva, že car zamýšlí uděliti lidu právo podíleti se na vládě. A neučiní-li tak v nejkratší době, tu ruský lid bude lámati na svých okovech tak dlouho, pokud je nerozlomí.

Evropa ocitůje se na prahu nové doby. Splněním požadavků dělnického lidu nezastaví se proud směřující ke konečnému zavedení úplné lidovlády ve všech evropských státech, kde panují posud pomazané hlavy. Monarchie jsou přežilým zbytkem středověků a v dvacátém století bezpochyby že odzvoněna budou hrana všem monarchiím, jež udržují lid v politickém otroctví.

Katastrofa na ostrově Martinique.

Jedna z největších katastrof, jež kdy postihly lidstvo, pokud je historicky zjištěno, udála se v těchto dnech na francouzském ostrově Martinique. Katastrofa ta v následcích svých jest tak strašlivá, že ji sotva možno chápati a že péro stěží dovede vypsati ty hrůzy, které sopečný výbuch na nešťastném ostrově spůsobil.

Hlavní město krásného ostrova, St. Pierre, bylo v této katastrofě úplně zničeno a bylo pochováno v proudech lávy a v hromadách popele, tak jako se kdysi stalo starodávné Pompeji. Z obyvatelstva tohoto města, čítajícího více nežli 25,000 duší, zachráněno bylo sotva 30 lidí a v celku zahynulo nejméně 40,000 lidí v tomto děsném neštěstí, spůsobeném všemocnou přírodou.

Hned od prvních podzemních záchvěvů, které se udály před pěti týdny ve Guatemale, počalo to v sopkách, o nichž se myslelo, že dávno již vyhasly, opět bouřiti a na některých místech tyto náhlé sopečné výbuchy přinesly zkázu lidem poblíže sídlícím. Dle dosud neúplných údajů zahynulo více nežli 1,000 v Quatemale v prvých sopečných výbuších. Avšak nejen odtud, ale i ze St. Vincentu, z anglické Západní Indie, z Quadeloupe, z Dominika a jiných ostrovů přišly zprávy o hrozícím nebezpečí sopečných výbuchů.

Když pročítáme ty hrůzy katastrofy, která stihla Pompeji, tu se chvějeme, avšak vzdor tomu zapomínáme na nebezpečí takovýchto sopek, jakmile spatříme krásu krajin, jimiž takovíto sopeční velikáni jsou obklopeni. My víme sice, že ty samé mocné přírodní síly, které tyto ostrovy utvořily a ze dna moří vyvrhly na povrch, zůstávají dosud pod těmito uměle utvořenými ostrovy a že mohou každým okamžikem tyto ostrovy zničiti tak jako je vytvořily, avšak vzdor tomu, jakmile nebezpečí minulo, tu davy lidstva hrnou se opět v ona místa a usazují se tam, kde před krátkou dobou řádily zkáza a smrt.

Ten lid neví, zdali tímto posledním výbuchem sopky dokončily již svoji zhoubnou činnost, aneb zdali snad se uklidnily, aby po nějaké době znovu vychrlily zkázu a zhoubu na důvěřující a zapomínající lid, ale on toho nedbá.

Svět je veliký a lid by nemusel se hrnouti na tyto vulkanicky utvořené ostrovy, avšak světový obchod je k tomu láká, neboť ostrovy ty jsou divukrasné, úrodné a po staletí přispívaly svými plody k obohacování se lidstva, a proto vzdor tomu, že risk žíti na těchto vulkanicky utvořených ostrovech jest veliký, tu lidé k vůli zisku, kterého zde rychleji mohou docílit, budou se usazovati v těchto nebezpečných krajích a zapomínajíce na minulé katastrofy, budou se cítit šťastnými nad hrobem tisíců a tisíců nešťastných jich předchůdců.

Vliv ledvin.

Ústrojí lidského těla jest tak dobře upraveno a výkony jednotlivých orgánů tak těsně sloučené a navzájem od sebe odvislé, že choroba jednoho má podobný vliv na ostatní. Obzvláště platí to o ledvinách a jatrách. Když ty se v nepořádek uvedou, celá soustava tím trpí.

Následky porouchaných ledvin jsou tak vážné, že by nikdo neměl otálet a co možná nejdříve, v samém začátku, chorobu utlumit a odstranit. Severův Silitel Ledvin a Jater zjednává bezprostřední a jistou pomoc a vyhojení v každém případě. Jde na sám kořen útrapy, vzbuzuje novou sílu a novou čilost v orgánech těch, přemáhá všechno hromadění hnisu, upravuje močení a výměšky a tvoří zdravý a normální stav všech stížených částí.

Pan Fr. Bureš ze St. Paul, Neb., dotvrzuje toto: "Měl jsem obtíže ledvinné a kámen mi působil nesnesitelné bolesti. Zkusil jsem několik léků a žádný mi nepomohl ani trochu. Konečně koupil jsem si Severův Silitel Ledvin a Jater. Jakmile jsem začal léku toho užívat, hned jsem pocítil úlevu a když jsem byl hotov s jednou lahví, byl jsem úplně zdráv. Četl jsem o tomto prostředku v Severově kalendáři, a řídil jsem se přesně dle návodu."

Severův Silitel Ledvin a Jater jest nejlepším prostředkem proti kamenu, zánětu, bolesti v zádech, Brightově nemoci, krvavé moči, řezavce, žloutence, žlučnatosti atd. Cena 75c. a $1.25. Podpis W. F. Severa, Cedar Rapids, Iowa, jest na každém obalu.

Proč se daří.

Protože jest pro jedinou pouze věc a Omaha se tomu učí.

Nic nemůže býti dobré pro všecko.

Dělání jedné věci dodělá se zdaru.

Doan's Kidney Pills dělají pouze jednu věc.

Jsou pro nemocné ledviny.

Léčí bolesti v zádech a každou ledvinovou nemoc.

Toto omažské dosvědčení vám to dokáže:

P. E. G. Glenn, učitel z čís. 624 sev. 20. ulice, praví: "Dostal jsem Doan's Kidney Pills v Kuhn & Co. lékárně na rohu 15. a Douglas ulice pro svou ženu. Trpěla hrozně návalem nemoce ledvin po mnohá léta. Tehdy ji záda velmi bolely a sě užívala mnohé přípravky, o nichž tvrzeno, že pro ledviny jsou, přec jen výsledek Doan's Kidney Pills byl tak patrným, že bez váhání dotvrzujeme to, co praveno bylo."

Na prodej u všech obchodníků. Cena 50 centů. Foster-Milburn Co., Buffalo, N. Y., výhradní jednatelé pro Sp. Státy.

Pamatujte jmeno, Doan's a nebeřte jiných.

ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.

Řád Palacký č 1 ZČBJ.
odbývá své pravidelné schůze každou čtvrtou neděli v měsíci o 2. h. odp. v síni p. Vlaška na 13. a William ul. Předs. Jan Roušický, taj J. V. Mašek, 2602 So. 12 St., účet. V. A. Soukupa 1317 Williams ul., pokl. Fr. Mach

Lože Jan Hus, č. 5. Rytířů Pythia,
odbývá své schůze vždy první a třetí středu v měsíci, v 8 hodin večer, ve spolkové místnosti v Sokolovně. Frank Jelen, Velicí Kancléř, čís. 1911 So. 13th Str. Fred Sláma, K. R. S., č. 1707 Leavenworth St. Václav Přibyl, M. of F., 810 Hickory St.

Těl Jed Sokol v Omaha
odbývá své pravidelné schůze každou druhou středu v měsíci večer ve své místnosti 2229 So 13th St. Předseda Josef Mík, tajemník Fr. S. Rendla, 1437 So. 14th St., účetník Václ. Raba, cor. 13. & Center St., pokladník Jan Kolářný.

Podp Sokol Tyrš č 1.
odbývá své schůze dvakrát měsíčně, každou 1. neděli a 3. pondělí v měsíci v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se 1. neděli v říjnu, půlletní schůze 1. neděli v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu Předseda John Chleborád, místopředseda Fr. Svojtek, taj. Anton Novák 1266 So. 14th St., účetník Josef Kašpar 1734 So. 13th ul., pokladník V. J. Kunel 1316 So. 13. Str., výbor majetku na 3 roky Jos. Němec, výbor účetní Ant. Brázda a Albert Eliáš, praporečník Alois Kašpar výp. pr. J. Boudar, dozorce Jos. Pitha, náčelník Ant. Vašák, výp. náč. Šimon Rokusek zástup do Č. N. H. Spolku, Josef Kašpar.

Tábor Columbus č 69 WOW.
odbývá schůze každé 1. neděle a 3. úterý v měsíci v síni p. Jos. Klepetky, na 13 a William ulici. Vel. konsul Jan Kraus, místo konsul, Jan Náměstek., pokladník Frank J. Semin, 14th and Williams, klerk Karel Štěnička 1418 So. 13th Str., průvodčí J. J. Kolář vnitřní stráže Václav Vejvoda, venkovní stráže Frank Vejvoda, výbor majetku Frank Svoboda a A. Eliáš.

Tábor Nebraska č 4771 MWA.
odbývá své pravidelné schůze každou prvou a třetí středu v měsíci v osm hodin večer v síni pana Jana Hrocha. Velicí konsul Matěj Votava, návodčí Chas. Škrdlant bankéř Josef Vopálka, klerk John Brázda 2326 So. 13th St., průvodčí Chas. Šmrkovský, vnitřní stráž V Bolejš venkovní stráž Jan Pešek.

Sbor Vlastislava č 29 JČD.
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokolovně o 2½ hod. odp. Vysloužilá předsedkyně Josefina Volešenská, předsedkyně Marie Kosická, náměstka Marie Pecháčová tajemnice Marie Michalová; účetnice Marie Barochová pokladnice Josefina Machová, dozorkyně Františka Prchalová, výbor majetku Viktorie Novákova, M. Kapková, Milostina Bureková.

Sbor Hvězda Nové Doby č 86 JČD.
odbývá své schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. odp. v síni Metzově. Předsedkyně Kat. Šonka 1234 So. 13th Str. účetnice Emilie Chleborád 1502 Williams, pokladnice Marie Vangat 1418 Williams, tajemnice Vilh. Bartoš. 1234 So. 13th St.

Sbor Boleslava č. 60 JČD.
odbývá schůzi každou druhou neděli v měsíci v Národní síni o 2. hodině odpolední. Předsedka Vinci Čermak, 1444 So. 16th St. Tajemnice Františka Čapek. 1314 Martha ul. Účetnice Vntonie Mach. 1221 So. 15th St. Pokladnice Ant. Kment, 1347 So. 15th St. 25

Podp sbor Sokolek Tyrš č 1.
odbývá své schůze jednou měsíčně a sice každou druhou neděli v síni Metzově. Předsedkyně Josefina Kasti místopředsedkyně Anna Bílek, tajemnice Antonie Stejskal, 2413 So. 24th & S str. účetnice Marie Bílek, 36 a Charles St. Omaha pokladnice Anečka Koutský, výbor majetku Františka Štěpán a Anna Svačina, účetní výbor Mary Vaněk a Marie Matějka, dozorkyně Marie Říha.

Tábor Myrta čís. 922 R. N. A.
odbývá schůzi první neděli v měsíci, v sokolské síni. Předsedka Mary Boukal, místopředsedka Alolsie Smíšek, tajem. Katefina Velechovská, pokladnice Františka Pešek kancléřka Fanny Soukup, marškála Marie Přibylová, vnitřní stráž Barbora Hrubý, venk. stráž Dora Tichý; výbor majetku Marie Brázda, Anna Brázda, Josie Stejskal; spolk. lékař Louis Svoboda. Mary Boukal vyslankyně do sjezdu, Pavla Hanzelín místovysl.

SOUTH OMAHA

Háj Palmové Dřevo, č. 7, Kruh Dřevařek.
Odbývá své schůze každé poslední pondělí v měsíci v místnosti p. Laitnera na 20té a Q ul. Barbora Racek, důstojná poručnice; Anna Kohn, místopředsedkyně; Katie Vocásek, taj., 307 So. 23. st.; Marie Voměčka, pokladnice; Anna Vlach průvodčí; Katie Voměčka, věštkyně; Francis Bartz, vnitřní stráž; Anna Hlávka, venkovní stráž; Magdalena Pivoňka, Ag. Havlík, Anna Sobělavský, výbor majetku.